

[Hans Knudsen.]

ikke, at de konservative kan tænke sig en ordning, som ikke opfylder det dækningskrav, der sidst blev opfyldt.

Forhøjelsen af bundgrænsen for beskatning fra 4 000 kr. til 4 100 kr. — der vil betyde, at en skattepligtig indkomst på 4 000 kr., af hvilken der i dag betales 20 kr. i statsskat, bliver fritaget for skat, og at der sker en skattelettelse på 20 kr. for indkomster derover indtil 6 000 kr. — forstår jeg ikke man kan sammenstille med forliget om folkepensioneringens gennemførelse. Det er rigtigt, at da vi gennemførte folkepensioneringen, var der enighed om, at afgiften 1 pct. skulle betales af skalaindkomster fra 4 000 kr. og opefter, men således at den ene procent skulle opføres særskilt på skatteblanketten. Jeg var lidt forbavset over det dengang, fordi vi lige havde gennemført sammenlægningen af 4 forskellige indkomstskatter og var vældig glade, fordi vi havde slået dem sammen til én; nu skulle vi altså have en særlig afgift foruden. Det bøjede man sig imidlertid for, det blev gennemført; men uanset hvor vi sætter bundgrænsen, om vi bliver stående ved de 4 000 kr. eller går op til 4 100 kr., vil statsskattebeløbet stå opført for sig på skatteblanketten, og den ene pct. i folkepensionsafgift vil også stå for sig, så jeg forstår slet ikke, at man kan betegne den foreslåede ændring således, som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen gjorde det. Jeg synes, det er en meget fornuftig ændring, der her foreslås gennemført, for at der ikke fremtidig skal startes ved 4 000 kr.s indkomst med en samlet skat på 60 kr. Vi plejer altid, både i vore skattelove og andre steder, at sørge for, at der kommer en nogenlunde glidende skala, og at der ikke begynder med et stort spring, men det ville jeg betegne det som, hvis man ved en indkomst på 4 000 kr. pludselig skulle begynde med de 60 kr., som folkepensionsafgiften og statsskatten tilsammen ville andrage.

Thorkil Kristensen: Den højtærede finansminister forstod ikke, at venstre kunne acceptere, at grænsen for børnefradrag sættes ved 18 år, medens vi mener, man bør blive stående ved 16 års grænsen for tildeling af børnetilskud. Ministeren mente i denne forbindelse, at venstre havde fået

ordet tilskud galt i halsen. Det håber jeg ikke, men vi har aldrig principielt gennemdrøftet spørgsmålet børnefradrag kontra børnetilskud. Der er aldrig kommet nogen rigtig klaring af de forskellige indstillinger til dette spørgsmål. Vi har fra gammel tid haft børnefradrag i vor skattelovgivning. Vi fik for nogle år siden børnetilskud i anledning af en bestemt forandring i den økonomiske lovgivning og har senere beholdt det. Vi har med andre ord fået børnetilskuddet ind i vor lovgivning, uden at der til grund for dette ligger en principiel debat om, hvorvidt det nu også var rigtigt. Nogle mener, man skal have børnefradrag, nogle mener, man skal have børnetilskud i stedet for, og der er vistnok også nogle, der mener, at en kombination af de to ting er det bedste. Det skal jeg ikke tage stilling til i dag, for det foreligger jo ikke; men børnefradraget har den bestemte idé, at det, hvad skattebyrden angår, forsøger at stille dem, der har børn, nogenlunde lige med dem, der ikke har det. De, der har børn, skal have en større indkomst for økonomisk set at være lige så godt stillet som dem, der ikke har børn. Det gælder i alle indtægtsklasserne, og derfor får de et fradrag, som stiller dem lige med dem, som i øvrigt har en lidt større indkomst. Børnetilskuddet er en mere udpræget social ordning, som ikke virker i alle indtægtsklasser og derfor ikke har samme generelle karakter som børnefradraget.

Så var der de 8 mill. kr.s skattelettelse til indkomster på mellem 4 000 kr. og 6 000 kr. Den højtærede finansminister og det ærede medlem hr. Hans Knudsen talte, syntes jeg, som om det blot drejede sig om at udjævne en skarp kant. De er betænke lige ved, at der ved en skarp indtægtsgrænse pludselig kommer en betydelig skat, som man ikke skal betale, når man ligger lige under denne indtægtsgrænse. Ja, vi kan altid tale os til rette om at udjævne indtægtsgrænsen, men så snart det drejer sig om en sådan ensidig udjævning, at der i et forholdsvis beskedent indkomstinterval ligger en skattelettelse på 8 mill. kr., så får det en politisk karakter; det må man tillade at vi siger her fra talerstolen.

Jeg vil på den givne foranledning gerne have beregnet til brug for udvalget, hvor meget de pågældende indtægtsklasser skal betale i folkepensionsbidrag, så at vi kan